

is mondtam Václav Havelnek azon a szombat délelőttön, amikor ezernyi emberrel ünnepeltem a francia nagykövetség kertjében a francia forradalom évfordulóját, azt mondtam neki... Igen, Václav, én akkor a Tigrisben talán aláírtam volna, de most már soha. Hogy miért? Hát csak nem cserélem el a Néhány mondaton szereplő aláírást nyolcvanezer Zajos magányért, ami most fog megjelenni, novemberben, én azt a néhány mondatot nem cserélem el Milan Jankovič nyolcvanezer utószaváért... Hiszen, Áprilka, én tulajdonképpen csak azért vagyok a világon, hogy megírjam a Túlságosan zajos magányt, a Magányt, amiről Susan Sontag New Yorkban azt mondta, hogy ez az írásom ott van az első húsz könyv között, amelyek századunk irodalmának hű képei lesznek... Így aztán nem írtam alá, és nem írtam alá a 2000 szót sem, nem mintha nem írtam volna alá abban a minutumban, Vaculík még végig is száguldott azzal a 2000 szóval a Literárni Noviny szerkesztőségén, és azt mondta... Írd ezt itt alá, Bohouš... De aztán Vaculík hirtelen így szólt... Ne írj alá semmit, hanem írj nekem valamit három nap alatt az Igazságról... Így aztán megírtam a Játék az igazságról... és végül ez az esszé pótolta az aláírást, mint ahogy a Varázsfuvolám pótolta az aláírást a Néhány mondaton... Hihihih.

A Tvorba szerkesztőjének megjegyzése: Bohumil Hrabal 1989 októberének első felében írta a NÉHÁNY MONDAT-ot. Október 16-án hozta be a szerkesztőségbe, a szerkesztett példányt október 19-én kapta kézhez. Szerkesztés közben több helyen kiegészítettem vagy elhagytam a központozást, a többi beavatkozásom jelentéktelen és csupán formális volt. A pontosság kedvéért megjegyzem, hogy a szöveg utolsó bekezdése faktográfiai szempontból nyilván licencia poetica. A JÁTÉK AZ IGAZSÁGRÓL című esszé 1967. június 24-én jelent meg a Literárni Noviny 25. számában, tehát több mint egy évvel a 2000 SZÓ aláírási akciója előtt. Hasonlóképpen a VARÁZSFUVOLA 1989 januárjában, tehát mintegy öt hónappal a NÉHÁNY MONDAT aláírási akciója előtt íródott.

Václav Kadlec

Szócs Géza

**Miniaturók, egypercesek, haikuk, töredékek,
aforizmák, variációk, bagatellek:
LAKODALMI TÖRTÉNETEK**

1. a szuezi távirat

ki laatta az een szleepseeges szuezi menyasszonyomat stop

2. a násznagy

– a kávéhá' –

a kávéhá', a' mindig hohátartohott a

a'ok voltak a' iga'i hóp idők. a ká-

a kávéhások vagy másként

kávósok. ma már

eh ma már nem ah a világ

3. az örömtanya

láttam, hogy örömkönny csillog a szemükben, és valóban:

ő az örömapa – mutatták be az öreget – ő meg az örömtanya és ez pedig itten ez itt az örömléány

4. a vőfély

már megint

nekem elegendem van abból hogy az ikusok az isták meg a kraták

5. a nyoszolyólány

a búsgazdagok a vérkocsin

s a mirhabunda s a kecskenyő

okrácia

szd meg és uralkodj

7. a figyelmeztetés

és akkor világító írás jelent meg a falon:

cuius regio

e-

ius primae noctis

8. egy vendég

nem egy barátnője pedig,
tisztesség ne essék szólván:
barátnője hát az nombróz volt

9. mikor megkérték dédanyám kezét

s aztán becsöngetett a kapitány
míg dédanyám lobogó ősz hajjal zongorázott
és a halál nyomta a gyászpedált

10. egy másik vendég

hallottam
hogy a menyasszonynak csökkent az ázsiája
és akkor arra gondoltam
vajon mi nincs rendben a mi menyasszonyaink ázsiájával?
nem eléggé szőrösek?
nem elég
kzatosak?

11. a méhszárszék

egy éjszaka a méhszárszékben
szempár les át a nyárfalombon
nyírfa nő át a létigéken

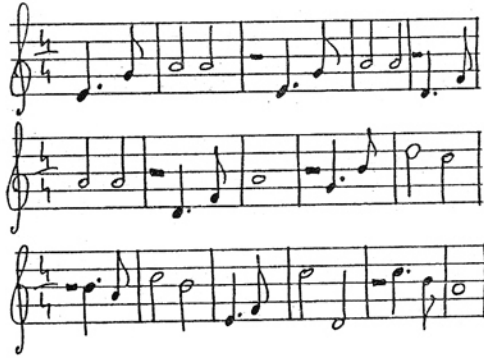
a méhszárszékben egy éjszakán
fantom szuszog a csontokon
és ez a fantom dédanyám

12. Mikor menyasszonya összerezett, hogy táncrea kérte őt

Mottó: *Múlt vasárnap / Vigan sétált
Épp a híddal / Vizavi.*

*Megjegyezte: / Szép idő van
És egy hullát / Visz a víz.*

Brecht dalát Blum Tamás fordította magyarra,
az eredetihez pedig Kurt Weill írt zenét:

Milyen emlék
járja át most
mi suhant át
asszonyán?

milyen intés
cseng fülében
mint egy diszkrét
asszonán-
c?

milyen vissza-
visszatérő
kellemetlen
látomás?

összeszurkált
teste mellett
rablók isznak
áldomás-
t!

arca véres
vitrinében
sár avagy tán
vitriol!

rémregények,
tejbekása –
akkor ő még
csitri vol-
t

DE MOST RÁJÖN!

míg a valcert
lejtik együtt,
könnyedén:

az az egyik-
másik rabló!
ő az épp, a
vőlegény!

13. a vichy hozomány

minden menyasszony
hord magánál egy
kis vörös
vichy táskát
és benne vichy tükröket

ÉS A MENYASSZONY AZ ESTÉLYIHEZ HÁTIZSÁKOT VISEL
ÉS A NAGYKABÁTOT ÉS A GYŰRŰT VÍZ VISZI EL

14. metafizika

teltével és fogytával
éltében és holtában
ki-kisüt a sás alól
odalent a holtágban

15. a vendégszerető

voltál már vőlegény, vendég, mátká, férj
a hold növésevel és fogyásával
míg a hold fogyott és növekedett
ingeid szél hozta, víz viszi
most hogy már
és míg a hold fogyott és
növekedett
síró
gyűlölő
nevető
éltében-holtában az leszel
vendég és vendégszerető